

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Tomczyński

Ławnik SN Bogdan Gutowski

Protokolant Marta Brzezińska

w sprawie P. P. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 10 marca 2022 r.

zażalenia z dnia 8 grudnia 2021r.

na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 22 listopada 2021r., sygn. akt (...),

na podstawie k.p.k. w związku z ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze:

1. utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie;

2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Postanowieniem Prokuratora Regionalnego w [...]. z dnia 21 września 2021 r. – sygn. akt (...) zawieszono w czynnościach służbowych na okres 6 miesięcy P. P. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

Powyższe zawieszenie związane było z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym (sygn. akt (...)), które pozwoliło na ustalenie, że prokurator P. P. dopuścił się w dniu 17 sierpnia 2021r. w L., w pokoju hotelowym Hotelu F. w L. przy ul. (...), dwóch deliktów dyscyplinarnych z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze, w postaci uchybienia godności urzędu, polegającego na udzieleniu B.D., wbrew przepisom ustawy , środka odurzającego w postaci ciastek zawierających ziele konopi innych niż włókniste z zawartością THC, jak też

polegającego na narażeniu B.D. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez spowodowanie zaburzeń równowagi, zaburzeń procesów myślowych i halucynacji oraz podjęcie działania uniemożliwiającego udzielenie pokrzywdzonej pomocy medycznej.

W związku z powyższymi zdarzeniami Prokuratura Okręgowa w L. prowadzi śledztwo pod sygn. akt (...) o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o czyn z art. 160 § 1 k.k.

We krwi prokuratora P. P. stwierdzono THC-COOH, będący metabolitem substancji o działaniu psychotropowym – delta-9tetrahydrokannabinolu oraz alkohol etylowy w stężeniu 0,58%.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2021 r. (sygn. akt (...)), na wniosek Prokuratora Regionalnego w [...], Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym obniżył do 50% wysokość wynagrodzenia P.P. – prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z. – na czas trwania jego zawieszenia w czynnościach służbowych. W uzasadnieniu swojego stanowiska Sąd Dyscyplinarny wskazał, że w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 152 § 1 ustawy Prawo o prokuraturze, a nadto obniżenie wynagrodzenia jest niezbędne:

- dla wzmocnienia oddziaływania zabezpieczającego i wychowawczego stosowanych względem niego środków dyscyplinarnych,
- ze względów sprawiedliwościowych – albowiem trudno byłoby uznać za zasadne, żeby wysokość wynagrodzenia prokuratora odsuniętego od wykonywanych czynności była tożsama z tym, który obowiązki te musi wykonywać w pełnym zakresie.

Na powyższego postanowienie zażalenie z dnia 8 grudnia 2021 r. złożył prokurator P.P., zaskarżając je w części dotyczącej orzeczenia o wysokości obniżenia wynagrodzenia, zarzucając rozstrzygnięciu Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy Prawo o prokuraturze, błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na jego treść – wyrażający się w niewłaściwej ocenie przez sąd okoliczności

podmiotowych związanych z postawą uczestnika postępowania, sytuacją rodzinną, dotychczas pełnioną służbą i gotowością do dalszego jej pełnienia i oparciu orzeczenia na okolicznościach przedmiotowych, związanych z treścią prowadzonego postępowania dyscyplinarnego, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności podmiotowych i przedmiotowych, w ocenie skarżącego, uzasadnia obniżenie wynagrodzenia w wysokości powyżej dopuszczalnego progu 50%.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez obniżenie wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych do wysokości 80%.

Sąd Najwyższy zważył co następuje

Zażalenie z dnia 8 grudnia 2021 r. prokuratora P. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że w orzecznictwie wypracowano *ratio legis* środka represyjnego, polegającego na obniżeniu wynagrodzenia prokuratorowi zawieszonemu w czynnościach służbowych. Ograniczenie uposażenia ma za zadanie realne zwiększenie dolegliwości zastosowanego środka dyscyplinarnego. Represyjność obniżenia wynagrodzenia, wzmacniając funkcję zabezpieczającą i wychowawczą zawieszenia, ma bowiem wzbudzić refleksję nad nieodpowiedzialnym zachowaniem obwinionego poprzez ekonomiczne oddziaływanie i skłonić go do przestrzegania porządku prawnego (tak m.in. postanowienia SN: z 6 czerwca 2019 r., II DO 7/19, OSNID 2020, nr 2 oraz 19 marca 2019 r., II DO 3/18, LEX nr 2638110).

Ponadto wskazać należy, że obniżenie wynagrodzenia prokuratora, zgodnie z przepisem art. 152 § 1 prawa o prokuraturze, należy do uprawnień Sądu

Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, a wysokość orzeczonego środka represyjnego jest dyskrecjonalną decyzją tego sądu (do 50% wynagrodzenia). Warunkiem koniecznym obniżenia wynagrodzenia wynikającym wprost z treści art. 152 § 1 prawa o prokuraturze jest trwanie stanu zawieszenia w czynnościach służbowych oraz wniosek przełożonego służbowego prokuratora o obniżenie wynagrodzenia (A. Kiełtyka, W. Kotowski, A. Ważny [w:] A. Kiełtyka, W. Kotowski, A. Ważny, *Prawo o prokuraturze. Komentarz*, wyd. II, LEX/el. 2021, art. 152).

Sąd dyscyplinarny procedując w zakresie wniosku o obniżenie wynagrodzenia prokuratorowi, który to został zawieszony w czynnościach służbowych, bierze przede wszystkim pod uwagę przesłanki odnoszące się do czynu będącego przedmiotem oceny, jego stopnia społecznej szkodliwości oraz związanej z tym czynem postawy obwinionego. Sąd Najwyższy ma również na uwadze stanowisko judykatury, które wskazuje, że sytuacja rodzinna, zdrowotna czy majątkowa obwinionego pozostaje bez znaczenia dla oceny o stopniu obniżenia wynagrodzenia (zob. postanowienie SN z 21 lipca 2020 r., II DO 43/20, LEX nr 3071511 czy uchwała SN z 15 września 2006 r., sygn. akt SNO 48/06, Legalis nr 518672).

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie zważył, że decyzja podjęta przez Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia prokuratorowi P. P. była decyzją słuszną. Nie może być w niniejszej sprawie mowy o błędach sądu pierwszej instancji w ustaleniach faktycznych, mających wpływ na treść orzeczenia – skarżący sam zresztą wskazuje w swoim środku zaskarżenia, że nie kwestionuje zasadności ustaleń sądu, bowiem za słuszne uznaje ograniczenie wysokości wynagrodzenia w okresie braku wykonywania obowiązków służbowych. Nie można natomiast zaakceptować poglądu prezentowanego przez skarżącego, że skoro zarzucane mu czyny nie mogą być uznane – w rozumieniu przepisów prawa karnego materialnego – za czyny o dużej szkodliwości społecznej, to brak jest podstaw do maksymalnego obniżenia mu wysokości wynagrodzenia. Z punktu bowiem widzenia postępowania

dyscyplinarnego, dotyczącego osoby wykonującej zawód funkcjonariusza publicznego, jakim jest zawód prokuratora, stopień społecznej szkodliwości zarzucanych w niniejszej sprawie czynów uznać należy za wysoki – czyny te, w przypadku uznania prokuratora za winnego ich popełnienia, zagrożone mogą być nawet, jak to sam podkreśla skarżący, karą wydalenia ze służby prokuratorskiej.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.